

مهدی رمضانی، دبیرکل نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور با ارسال نامه‌ای به ویکی‌مک‌دونالد، رئیس فدراسیون بین‌المللی انجمن‌ها و مؤسسات کتابداری (ایفلا)، ضمن محکومیت تجا‌وزات اخیر رژیم صهیونیستی و ابراز نگرانی عمیق از بحران شدید انسانی در غزه، خواستار موضع‌گیری قاطع این فدراسیون در برابر نقض فاحش حقوق بشر شد. رمضانی در ابتدای این نامه با اشاره به ارزش‌های ایفلا یا مایه

درخواست برای موضع‌گیری قاطع ایفلا برابر فجایع غزه

«باکارگردان و تهیه‌کننده فیلم آپاراتچی بررسی شد

آپاراتچی

یک قهرمان زنده

ساخته شده است. در این فیلم شاهد دل‌بستگی‌های یک نقاش ساختمان به سینما هستیم که با وجود نداشتن سواد سینمایی، توانسته چند فیلم کوتاه بسازد و آرزوی ساخت اولین فیلم بلند سینمایی خود را دارد و در این راه با مشکلات متعددی روبه‌رو می‌شود که آپاراتچی، راوی این مجموعه چالش‌هاست.

ظاهر مفر و تهیه‌کنندگی ر در بخش نگاه نویی متماعی همراه با کمدی نوشته روح... رشیدی

تأسف خواندن تخریب گسترده کتابخانه‌ها و مراکز اسنادی در این منطقه نوشته است؛ این نهاد‌های فرهنگی نقشی حیاتی در حفظ دانش و میراث فرهنگی دارند و برای توسعه گفت‌وگو و دستیابی به اهداف توسعه پایدار نقش اساسی دارند. البته در شرایط کنونی، پیگیری بحث‌های معنادار درباره اهداف توسعه پایدار دشوار است. رمضانی در ادامه با توجه به تعهد ایفلا به آزادی، عدالت و حقوق

بشر، خواستار موضع‌گیری محکم و قاطع این فدراسیون در برابر نقض فاحش حقوق بشر در غزه شد و گفت: «از ایفلامی خواهیم از نفوذ خود برای محکوم کردن اقدامات رژیم صهیونیستی، دفاع از آزادی اطلاعات و حفاظت از حقوق همه افراد آسیب‌دیده از این بحران استفاده‌کنند. از ایفلامی خواهیم در تعامل با سازمان ملل متحد، فعالانه از تلاش‌ها برای ایجاد آتش‌بس به نفع مردم فلسطین حمایت‌کنند. /جام‌جم

گفت‌وگوی «جام‌جم» با سجاد نصراللهی نسب، تهیه‌کننده فیلم آپاراتچی

به فیلم‌های اقتباسی نیاز داریم

سجاد نصراللهی نسب، تهیه‌کننده فیلم «آپاراتچی» که در حال حاضر بر پرده سینماست، آدم سختگیری است که تهیه‌کنندگی فیلم‌های سینمایی موفقیت مهدی و سریال «عاشورا» (شهید باکری) و سریال «آمرلی» که هم‌اکنون در شبکه نمایش خانگی در حال پخش است، بر این موضوع محم می‌گذارد. او به جز تهیه‌کنندگی، پیش از این مجری طرح فیلم‌های «اتوبوس شب» و «آن‌که دریا می‌رود» نیز بوده است. نصراللهی نسب معتقد است اگر زمان ساخت فیلم «آپاراتچی» برای رساندن به جشنواره فیلم فجر محدود نبود، با اثر بهتر و راضی‌کننده‌تری روبه‌رو بودیم. به بهانه اکران آپاراتچی با این تهیه‌کننده همراه شدیم تا از چند و چون تولید این اثر که به نوعی بازتاب دهنده سینمای پس از انقلاب است، باخبر شویم که در ادامه از نظر می‌گذرانید:

خانوادگی پدر و پسر و جاه‌طلبی برای مطرح شدن و کسب درآمد جالب بود و می‌توانست کشتش خوبی ایجاد کند، با تمام اینها به طور شخصی معتقدم به آنچه مدنظرم بود، ترسیدم و اتفاق نیفتاد.

چرا معتقدید که به اتفاق مدنظرتان در «آپاراتچی» نرسیدید و چه انتظاری داشتید که برآورده نشد؟

به نظرم سوزۀ آپاراتچی به قدری ناب بود که حتماً می‌توانست اتفاق فوق‌العاده‌ای را رقم بزند. به طور طبیعی اگر زمان محدود رسیدن فیلم را به جشنواره نداشتیم، اثر بهتری می‌شد. ما جدا از زمان محدود جشنواره، مشکل هزینه تولید داریم؛ یعنی به خاطر مسائل اقتصادی و تورم ممکن است هزینه تولید یک فیلم سینمایی الان برای من با دو ماه قبل حدود ۲۰ درصد متفاوت باشد. به همین دلیل، فرصت

ما با وجود فیلمنامه خوب، کم بود و ما علاقه‌مند بودیم کار عالی دربیاید. در بخش لباس و صحنه، فیلمبرداری و گریم بچه‌ها سنگ تمام گذاشتند اما باز هم با تمام تلاش‌ها وقت‌مان کم بود و در شروع کار در مضیقه مالی بودیم و خوشبختانه سازمان سوره و فارابی آمدند و حمایت کردند و به گروه ما اعتماد کردند.

همیشه فیلم‌هایی که از روی کتاب اقتباس می‌شود، فاصله‌ای با اثر اصلی‌مکتوب دارد که گاهی خیلی دور و گاهی خیلی نزدیک است. به نظر شما چه تفاوت‌هایی میان اقتباس از کتاب و کارهایی وجود دارد که براساس برداشت و تجربه زیسته کارگردان ساخته می‌شود؟

ساخت فیلم‌های اقتباسی این روزها کمتر مرسوم است اما به نظرم ما به آن احتیاج داریم. در آپاراتچی ما داستان یک قهرمان زنده را روایت می‌کردیم و اینها جزو اتفاقاتی است که کمتر در سینما شاهد آن هستیم. کتاب‌ها براساس زندگینامه و پرتره یک شخصیت واقعی است که قالب خاص خودشان را دارد. ما قرار است براساس فیلمنامه‌ای همراه با اوج و فرود و نقاط عطف داستانی پیش برویم؛ بنابراین، هرکدام از این قالب‌ها برای انتقال یک مفهوم به مخاطب ویژگی‌هایی دارد که فرصت‌های خاصی را برای بهره بردن از آنها ایجاد می‌کند. به این دلیل که قرار نیست مستند گزارشی از زندگی یک شخص به مخاطب ارائه کنیم، با کمک فیلمنامه، سعی می‌کنیم ماجرا را دراماتیزه کنیم و در این فرآیند همیشه تلاش بر این است که به سمت نمایشنامه رادیویی هم پیش نرویم؛ یعنی قرار است یک فیلم قصه‌گو، جذاب و سرگرم‌کننده خلق کنیم. اساس سینما بر مبنای سرگرمی است و ما باید در قالب فیلمی سرگرم‌کننده و جذاب، نکات اخلاقی و آنچه اعتقاد داریم

گیشه، معیار بد و خوب نیست

شاید فضای فروش گیشه متأثر از جریان‌های مختلفی باشد و امکان قضاوت کردن کارها از روی فروش گیشه نیست و هیچ‌گاه این معیار مناسبی برای سنجش کیفیت فیلم نبوده است. از نظر دوستان و اطرافیان حد فروش و شرایط اکران مناسب است، اما به طور طبیعی، خودم ناراضی هستم.

۳

فرهنگ

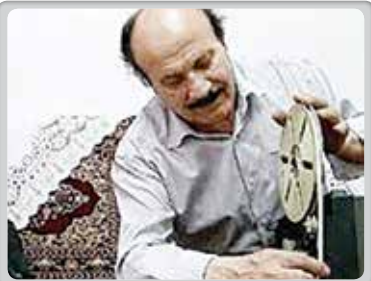
دوشنبه ۲۰ فروردین ۱۴۰۳ ■ شماره ۶۷۲۷

را به مخاطبان منتقل کنیم. در قرار فیلمنامه ما هیچ‌گاه ملزم به پایبند بودن به تمام اصول قصه نیستیم. وقتی می‌خواهید به مخاطبان تصویر ارائه کنید، با محدودیت‌هایی روبه‌رو هستید که خلاقیت‌آفرین است. فیلمنامه «آپاراتچی» نوشته شده بود که وقتی کتاب را مطالعه کردم، متوجه شدم با چیز متفاوت و بهتری روبه‌رو هستیم و با توجه به کتاب، بعضی قسمت‌ها دوباره بازنویسی شد تا به این شکل فعلی رسیدیم که به طور طبیعی ایده‌آل مانب‌ود اما به فضای قابل قبولی رسیدیم که کار را شروع کنیم.

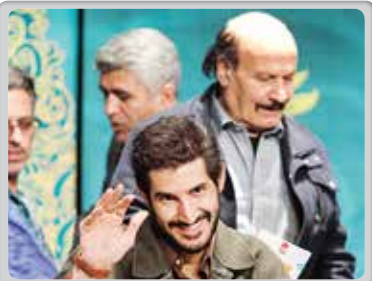
چالش بزرگ شما در آپاراتچی به جز مسائل مالی و محدودیت زمان چه بود؟ چالش‌های حساس، کار با کودکان است که به شدت سخت، انرژی‌بر و زمان‌بر است و انگار تمام گروه دست به دست هم می‌دهند تا سریع‌تر از سکانس مربوط به کودکان رد شویم. علاوه‌براین، انجام کارهای مربوط به دهه‌های پیشین ۵۰ و ۶۰ خیلی سخت است و نیازمند لوکیشن و وسایل صحنه مربوط به آن مقطع زمانی هستیم. در همین صحنه‌ها هنگام فیلمبرداری باید به رنگ‌آمیزی و نوع کتکس‌ها و حتی لوله‌های گاز و عملکرد که در آن موقع نبود توجه کنید. پیدا کردن ساختمانی که تمام ویژگی‌های آن دهه را داشته باشد، خیلی سخت است و به همین دلیل ما به طور تقریبی برای بخش صحنه فیلم، خانه جلیل طائفی را از نو ساختیم. از طرف دیگر امکانات جلوه‌های ویژه بصری ما چندان قوی نیست و حتی اگر بشود در این حوزه کار کنیم، زمان‌بر و هزینه‌بر است و دست فیلمبردار در بعضی قسمت‌ها که نباید لوکیشن‌های امروزی نمایش داده شود، بسته می‌ماند. به جز این، کار کردن در اقلیم و جغرافیای خاص فرق می‌کند و بعضی اقلیم‌ها حساسیت‌های خاص خود را دارد که همواره به این فکر می‌کنید که گویش آن‌دوری باشد یا این‌که همراه با لهجه باشد، چون نگران این هستید که به کسی برنخورد و آن لهجه مسخره نشود. همه اینها موجب می‌شود که حواس‌مان جمع باشد تا بتوانیم یک فیلم جذاب و خوب بسازیم.

چه بازخوردی از مخاطبان «آپاراتچی» داشتید و آیا از نحوه اکران فیلم راضی هستید؟

یک‌سری سؤالات را نباید از من بیرسید، چون به‌طورکلی آدم سختگیری هستم. دوست ندارم از آن دست تهیه‌کنندگانی باشم که فقط یک کاری انجام بدهم تمام شود و بعد از نمایش هم خداحافظی‌کنم. بنابراین، نوع کار، شکل و چگونگی کیفیت آن برایم اهمیت دارد و حداقل باید از خودم راضی باشم.

علاوه بر آپاراتچی، فیلم مستند «مسیر ۸ میلی‌متری» به کارگردانی محمد صفا درباره ندگی او ساخته شده است

بازی در سریال «درمانگاه» و تله‌فیلم «رسول ترک»

کشف رضا ناجی، بازیگر بنام سینما و همکاری با او در چند فیلم

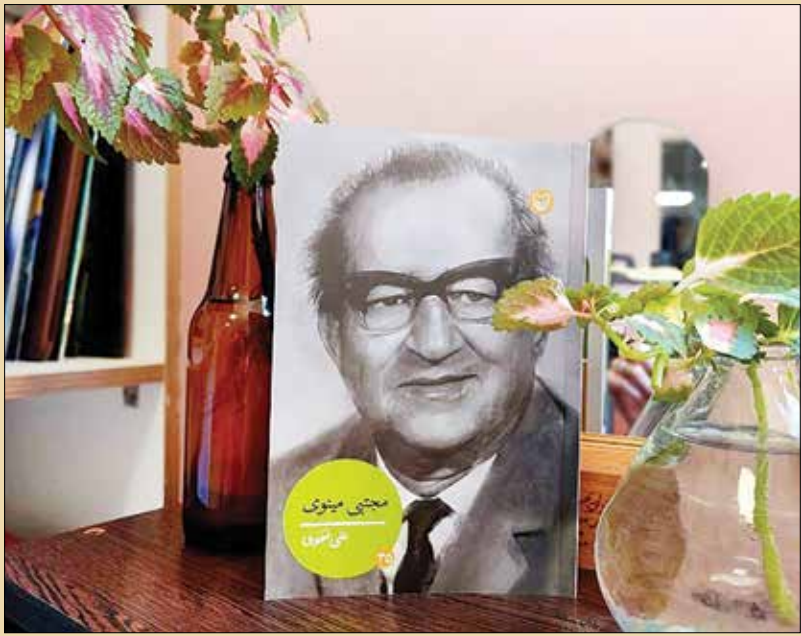
ساخت فیلم «نوری در تاریکی» درباره ترور شهید حاج محمدحسن نادر نوری

فیلم رای به روستاها برد و برای مردم نمایش می‌داد

فیلم بلند «از جان گذشتگان» رادر سال ۱۳۶۰ ساخت

مینوی به بازار کتاب آمد

سی و پنجمین جلد از سری مجموعه «شخصیت‌های مانا» با محوریت زندگینامه مجتبی مینوی، نوشته علی تقوی به‌تازگی توسط انتشارات سوره مهر منتشر شده است. مینوی نزدیک به ۶۰ سال از عمر خود را صرف مطالعه و تحقیق در چند و چون فرهنگ و تاریخ ایران و اسلام، زبان و ادب فارسی و نشر متون فارسی کرد. به گفته نویسنده، نقش و حضور مؤثر مجتبی مینوی در بسیاری از مناسبات، رویدادهای ادبی معاصر، همکاران او با دانشگاه‌ها و مؤسسات مختلف و نیز گستره آ‌آارش هم از حیث کمیت و هم از حیث تنوع موضوعی، سبب شد کار پژوهش و نگارش کتاب، بیش از یک سال به‌طول انجامد.

استغفار در اعتراض به پدرخوانده‌ها و مادرخوانده‌ها!

حمیدرضا نعیمی اعلام کرد که از ریاست کانون نمایشنامه‌نویسان خانه تئاتر استعفا داده و از عضویت در آن پیرون آمده است. این نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر درباره دلایل خود برای استعفا و پایان عضویت در کانون نمایشنامه‌نویسان خانه تئاتر، تصریح کرد: می‌کنم اساسا کانون نمایشنامه‌نویسان خانه تئاتر همچنان گرفتار هزارتوی پدرخوانده‌ها و مادرخوانده‌ها و مسائلی از این دست است. نعیمی یادآور شد: از همان روز که قدیمی‌ترها و بزرگان کانون با من تماس گرفتند و خواستند که در شرایط سخت برای عضویت در هیأت‌مدیره نامزد شوم، با وجود این‌که فقط می‌خواستم به‌عنوان عضوی در کانون حضور داشته باشم، پذیرفتم و با گروه هیأت‌مدیره کارهای ارزنده‌ای را شروع کردم، ولی بنا بر شرایط اجتماعی و سیاسی مملکت آن چنان که انتظار داشتیم امور پیش نمی‌رفت، در نتیجه پس از یک‌سال تلاش به‌صورت دسته‌جمعی استعفا کردیم. مجمع برگزار شد و همه به غیر از پدرخوانده‌ها و مادرخوانده‌ها گفتند که می‌خواهند همان هیأت‌مدیره مستعفی به کار خود ادامه دهد. دیدم با این اوضاع و حضور اکثریت خاموش که هیچ‌گاه در بحث‌ها و گفت‌وگوها حضور ندارند و ترجیح می‌دهند در آب باشند اما خیس نشوند و هزینه‌ای نپردازند، دیگر بودن در کانون نمایشنامه‌نویسان نتیجه‌ای به جز از دست‌دادن اعصاب و روان در پی ندارد. /مهر

پرویز بابایی درگذشت

پرویز بابایی، مترجم و نویسنده ۹۲ سالگی از دنیا رفت. وی در سال ۱۳۱۱ در تهران متولد شد و نزدیک به ۲۰ جلد کتاب ترجمه و تالیف کرد که از آن میان می‌توان از «تاریخ عرب در قرون جدید»، «لودویگ فونر باخ و ایدئولوژی آلمانی»، «کانت و فلسفه معاصر»، «فلسفه تجربه‌گر»، «از سقراط تا سارتر»، «فرهنگ اصطلاحات فلسفه»، «اومانیزم و سوسیالیسم»، «دموکراسی و انقلاب»، «زمینه تکامل اجتماعی» و «مکتب‌های فلسفی از دوران باستان تا امروز» نام برد. حوزه‌های آثار او تاریخ فلسفه، ادبیات، علوم اجتماعی و سیاسی است. نشر نگاه درباره درگذشت بابایی نوشته است: «نشر نگاه نیز در کنار همه مخاطبان و خوانندگان آثار ترجمه‌های مهم و تأثیرگذار پرویز بابایی، در سوگ از دست دادن این عزیز بزرگوار همدلی و تسلیت خود را به جامعه ادبی و فرهنگی عرض می‌کند.» همچنین علی عبداللهی، شاعر و مترجم نوشته است: «پرویز بابایی! استاد فرهیخته و پیوسته جست‌وجوگر از جهان‌ما رفت. از بخت پاری‌ام است که سالیانی، در کرج افتخار همسایگی نزدیک با او را داشتم. دل‌مان برای امیدواری، سرخوشی، شادخوشی، سختکوشی و مهربانی او تنگ خواهد شد. تسلیت به خانواده و دوستان و آل فرهنگ.» /ایسنا

